

[Forsvarsministeren.]

meddelelser videre, nu vil være klar over, at det er til gavn for alle.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Fuglsang* (DKP) til forsvarsministeren:

»Vil ministeren ændre reglerne for forsvarrets personale, så de ikke må påtage sig bijob i fritiden, og vil ministeren indføre et påbud om at bringe sådan beskæftigelse til ophør?«

(Spm. nr. 117).

Skriftlig begrundelse.

Gang på gang møder man på det civile arbejdsmarked personer, som har fuld beskæftigelse ved forsvaret. Det kan være en kørelærer, godsejer, biografdirektør, danselærer, forretningsdrivende osv. De liberale, vagtprægede arbejdsbetingelser og besiddelse af visse kvalifikationer i forsvaret har givet alt for mange ansatte mulighed for at påtage sig civilt arbejde i fritiden. Disse dobbeltstillinger kan stoppes for tjenestemændenes vedkommende af forsvarrets styrelse i henhold til tjenestemandslovens §§ 10 og 17. Arbejdsgiverne er i almindelighed berettiget til at kræve, at lønmodtagerne ikke påtager sig andet lønnet arbejde i fritiden. Specielt strengt fortolkes disse regler i kommissionslovens § 86, stk. 2, for handelsrejsende, lov om banker og sparekasser § 19, lærlingelovens §§ 1 og 11 samt den allerede nævnte tjenestemandsløve. For politiet og efterretningsvæsenet gælder så strenge regler, at deres politiske overbevisning kan blive afgørende.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Ifølge tjenestemandslovens § 17 kan en tjenestemand kun have beskæftigelse ved siden af sin tjenestemandstilling, for så vidt og i det omfang det er foreneligt med den samvittighedsfulde udøvelse af de til tjenestestillingen knyttede pligter og med den for stillingen nødvendige agtelse og tillid. Denne lovbestemmelse gælder bl. a. for samtlige tjenestemænd i forsvaret. I praksis er alt forsvarrets personel imidlertid omfattet af bestemmelsen, idet der ikke er indført strengere bestemmelser for forsvarrets overenskomst- eller kontraktansatte personel.

Med det eksisterende lovgrundlag er det således kun muligt i det enkelte tilfælde at bringe

en persons bibeskæftigelse til ophør, dersom det skønnes, at forholdet strider imod tjenestemandslovens § 17, hvorefter tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for hans stilling, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at der specielt i forsvaret findes et betydeligt antal personer med relativt lave afskedsaldre, og dette medfører, at de pågældende skal se frem til på et tidspunkt at søge beskæftigelse på det civile arbejdsmarked. Jeg finder det rimeligt, at bl. a. disse personer har mulighed for at forberede sig på denne overgang, i det omfang det er foreneligt med tjenesten i forsvaret.

Efter at 40 timers arbejdsuge i princippet også er gældende på forsvarrets tjenestesteder, og eftersom der af sparehensyn skal kompenseres for overtid og vagter med afspadsering, er der en del personel, der har mulighed for bibeskæftigelse i et vist omfang. Det er dog mit indtryk, at sådan dobbeltbeskæftigelse ikke er særlig udbredt, og på denne baggrund er der næppe grund til at søge reglerne om adgang til bibeskæftigelse ændret for forsvarrets personel.

Fuglsang (DKP):

Jeg kan kun takke ministeren for hans svar. Det, det drejer sig om, er jo for så vidt ikke at ændre reglerne, men det er i høj grad et spørgsmål om at fortolke reglerne om, hvorvidt man vil være i stand til rent praktisk at passe sit arbejde samvittighedsfuldt, som det hedder, inden for forsvaret og samtidig få tid til at have arbejde ved siden af. Det vil sige, at udgangspunktet for mit spørgsmål selvfølgelig ikke er, om de, der er ansat ved forsvaret, og i den forbindelse andre ligestillede embedsmænd får for lidt eller for meget, men om, hvorvidt det er passende og rigtigt, at de af en eller anden grund finder det nødvendigt at tage arbejde ved siden af.

Det drejer sig for mig at se også i høj grad, som situationen ligger, om hele den beskæftigelsesmæssige situation. Det er sådan, at der foregår en stadig stigning i antallet af ansatte inden for forsvaret. I 1974 var der 27.800, i 1975 30.800 og i 1976 ca. 32.800. I det omfang disse i større eller mindre antal kom ud på det private arbejdsmarked, ville de ikke alene fortrænge andre, der er beskæftiget ved civilt arbejde, men de ville jo også kunne påføre andre